

"Albert Herring" "Estonias"

"Päevaleht"
15. IX 1993

Hooaja avalöögiks Estonia Teatris sai 5. septembril esietendunud Benjamin Edward Britteni kammerooper "ALBERT HERRING". Ooperi libreto on kirjutanud Eric Crozier Guy de Maupassant'i jutustuse "Madame Hudsoni lemmik" ainetel.

Benjamin Britten on tuntud kui inglise kaasaegse muusika tuntuim esindaja. Nappide vahenditega on Britten saavutanud sisutiheduse, tema loomingu ühinevad varasema muusika ja kaasaja muusikavoolude parimad jooned. XX sajandi muusika pole "Estonias" just sageli kõlanud. Nii oli lisaks esietendusele omasele "närville" tunda, et Britteni harjumatu helikeel jäi ooperi esitajale natuke võõraks.

Koomilise ooperi väärtuseks on eredad tegelaskujud. Õnneks ei ole karakterite grotesksusega üle pakutud — oht, mis taolise algmaterjali puhul kaasneb. Lavastaja Neeme Kuningal on korda läinud lavale tuua igati hoogne ja lustakas ooper. Läbimõeldud misanüstseenid panid terve lava loomulikult ja vabalt elama. (Tihti on "Estonia" etendused tundunud liiga staatilistena — osatäitjad otsekui kardaksid liikuda.)

Koomilise ooperi puhul on tekst eriti oluline. Kurb, et suur osa "Albert Herringi" lopsakast ja vaimukast tekstist kaduma läks. Kui see aga saali jõudis, tekkisid kohe naerupahvatused.

Osatäitjad jätsid meeldiva mulje. Lady Billows kujutas võimukat naist. Mare Jõgeva mängus häiris kohati liigne närvilisus. See rikas ja positsiooniga daam võiks ju olla enesekindlam, tunnetada oma võimu põhimõttel: "minu sõna on seadus", mitte iga vastulöögi pärast endast välja minna. Marika Eensalu Florence Pike oli meeldiv ja väljapeetud majapidajanna. Kenale osatäitmisele lisasid värvi väikesed "riukad" (suitsetamine ja pudelipõhja vaatamine).

Loxfordi linnapea (Ivo Kuusk), politseiülem (Teo Maiste), kiriku vikaar (Tarmo Sild) ja kirikukooli õpetaja (Kai Parmas) moodustasid neljakesi koloriitse ansambli. Kena paari andsid Mati Vaikmaa Sid ja Pirjo Levandi Nancy. (Mati Vaikmaa puhul väärrib erilist märkimist tema suur liikuvus, ilma et vokaal sellest kannataks.) Nende kahe esituses jõudis ka tekst arusaadavalt publikuni. Sama kiitust pälvis Mati Kõrts nimiosalisena, tema südamlilik ja veenev osatäitmine: tore oli jälgida Albert Herringu arengut süütust emme pailapsest iseteadvaks meheks. Mõjule pääses ka Missis Herring. Kui Urve Tautsil selles rollis midagi puudu jäi, siis on see vitaalsus, mida Albert Herringu emalt eeldaks.

Värskendava mulje jätsid külalapsed. Siiski — "Ugala" "Heliseva muusika" lapsed

• Missis Herring — URVE TAUTS ja Albert Herring — MATI KÕRTS.

tundusid loomulikemana, "Estonia" laste puhul lõi välja väike artistitsemine. Sellele vaatamata väärrib kiitust lapsi juhendanud Lydia Rahula suur töö.

Hardi Volmeri kunstniku-

töö on tehtud stiilselt ja hea maitsega. Väga kena leid on lavapildi muutumine pärast kroonimispidu — maksimaalne efekt minimaalsete vahenditega!

Enne ja pärast esietendust kuluaarides liikunud arvamusele, et "Albert Herring" kujuneb kitsale publikuringile mõeldud lavastuseks, julgen vastu vaielda. Rahvapärases lopsakuses peaks see koomili-

ne ooper pakkuma paljudele. Britteni helikeel on eesti vaatajale ehk pisut võõras, kuid mitte nii, et sellest aru ei saaks.

HARRI ROSPU foto

MAREK LUTS